పాకప్రవీణులు

క్రిష్టాయి, వేణులకి పాలకోవా అంటే చాలా ఇష్టం. పాలకోవా పేరు చెపితే చాలు— ఇద్దరు మిత్రులకి అన్నం కూడా రుచించేది కాదు.

ఆ రోజు ఆదివారం. ప్రొద్దుటే ఆడుకోడానికి కిష్టాయి ఇంటికి వేణు వెళ్లాడు. వాడు వెళ్లేసరికి కిష్టాయి ఒక్కడే గదిలో కూచుని తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడు వేణుని చూడగానే నవ్వుతూ అన్నాడు:

"నీకు నూరేళ్లు ఆయుస్సురా వేణూ! ఇప్పుడే నీ కోసం వద్దామనుకుంటున్నాను."

"ఏమిటి కథ?"

"అంత పెద్ద కథ కాదులే. నువ్వు కాస్త పంచదార తెచ్చావంటే, కావలసినంత తాయం పెడతాను"

"కాస్త ఏం కర్మ, ఎంత కావాలంటే అంత తెస్తాను. మరి డబ్బులు ఏ మాత్రం ఉన్నాయి?"

"నేను డబ్బులు ఇచ్చేట్లయితే నువ్వు తెచ్చేదేమిటోయ్ దద్దమ్మా, నేను పాలు తెస్తాను నువ్వు పంచదార తీసుకురా..."

"ఊఁ, తర్వాత"

"ఇంకేముంది, పాలకోవా తయారవుతుంది"

"నిజంగానా కిష్టాయి"

"నిజం. నేను మా అమ్మకి అవీ ఇవీ చెప్పి చల్లగా పాలు సంపాయించాలే! పంచదార కోసం ఎన్ని తంటాలు పడ్డా ఫలితం దక్కలేదు"

"నేను పంచదార తెస్తా కాని, ముందు నా ప్రశ్నకి జవాబు చెప్పు. నీకు పాలకోవా చేయడం తెలుసా?"

"హుఁ, మనకి తెలియక పోవడమేమిటి? మళ్ళీ మాట్లాడితే బజారు కొట్టువాడికంటె పంద రెట్లు బాగా చేయగలను"

"అయితే, ఇంతకు పూర్వం ఎప్పుడయినా పాలకోవా చేశావా?"

"చేయడం ఎందుకోయ్? మా అమ్మ చేస్తుండగా బోలెడన్ని సార్లు చూశాను. అంతకంటె ఇంకేం కావాలి?"

"సరే, నేను వెళ్లి పంచదార తెస్తాను కాని, ఈ లోపల నువ్వు

మట్టెగుంట రామకృష్ణ

పాలు, గిన్నె వగైరా సిద్ధం చెయ్యి, ఏఁ"

"ఒక్క మాట. ఈ సంగతి నీకు నాకు తప్ప మరెవ్వరికీ తెలియకూడదు. పాలకోవా పూర్తి అయిన తర్వాత అందరికీ రుచిచూపించి వాళ్లని ఆశ్చర్యపరచాలి, తెలిసిందా?"

వేణు పరిగెత్తుకు వెళ్ళి, పది నిమిషాల్లో ఓ చిన్న పంచదార పొట్లంతో తయారయ్యాడు. ఈ లోపల కిష్టాయి పాలు, గిన్నె, స్టౌవ్ వగైరా సిద్ధం చేశాడు.

ఇద్దరు మిత్రులు స్టౌవ్ వెలిగించారు.

"మొదట ఏం చేద్దామంటావురా కిష్టాయి?"

"నువ్వు చూస్తూ కూచుంటే చాలా మంచిది. నాకు అంతా తెలుసు!"

"నియిష్టం. కాని, చేసేవాడివి ఎట్లాగూ చేస్తున్నావు కాబట్టి, కాస్త ఎక్కువగానే చెయ్యి. కొంచెం కనక చేసావంటే మన ఇద్దరమే ఖాళీ చేయగలం."

"నువ్వే చూస్తావుగా!"

కిష్టాయి పాలని గిన్నెలో పోశాడు. గిన్నె చిన్నది కావడం వల్ల పాలు గిన్నెకి కాస్త తక్కువగా నిండా వచ్చాయి.

"ఇంకా కొంచెం పెద్ద గిన్నె అయితే బావుండేది ఏమంటావు?" వేణు అన్నాడు.

"పాలకోవాకి పెద్దగిన్నె ఉండకూడదు, తెలుసా? మా అమ్మ ఎప్పుడూ చిన్నగిన్నెలతో నే చేసేది"

"సరే కానీయ్"

కిష్టాయి పాలగిన్నెని స్టౌవ్ మీద పెట్టాడు. తరువాత ఓ చిన్న చెంచా తీసుకుని పాలని కలపెట్టడం మొదలెట్టాడు.

"అట్లా ఊరికే కలపెట్టకోయ్, పాలు పలచన అవుతాయి."

"హుఁ, ఎప్పుడయినా పాలకోవా చేయడం చూసి ఏడిస్తేగా తెలియడానికి! మా అమ్మ ఇట్లాగే కలపెట్టడం నేను లెక్కలేనన్ని సార్లు చూసాను."

పదినిమిషాలు గడిచిన తర్వాత పాలు మెల్లగా పొంగడం ప్రారంభించాయి. కిష్టాయి పాలు పొంగకుండా చేయడానికి ఎన్నో ప్రయత్నాలు చేశాడు. కాని, సాధ్యం కాలేదు.

"ఇప్పు డేం చేద్దామంటావురా వేణూ? పాలు ఇట్లా పొంగిపోతున్నాయేమిటి?

"నాకేం తెలుసు? మీ అమ్మ పాలుపొంగితే ఏంచేస్తుందో జ్ఞాపకం తెచ్చుకో, సరిపోతుంది."

"ఆఁ, జ్ఞాపకం వచ్చింది. పాలు పొంగకుండా నీళ్లు చల్లుతుంది. అంతే!"

కిష్టాయి పాలమీద కాసిని నీళ్లు చల్లాడు. దాంతో పాలు పొంగడం ఆగిపోయింది. కాని, ఓ నిమిషం తర్వాత యథాప్రకారం పొంగడం ప్రారంభించాయి. కిష్టాయి మళ్ళీ నీళ్లు చల్లాడు. ఈవిధంగా కొంతసేపు జరిగేసరికి గిన్నె అంచుదాకా పాలు వచ్చాయి. కిష్టాయికి ఏమి చేయడానికి తోచలేదు. చెంచాతో కాసిని పాలు తీసి వేరే గ్లాసులో పోశాడు.

వేణు దీర్ఘంగా నిట్టూర్చి అన్నాడు: ఇట్లా అయితే చివరికి గిన్నెలో ఒక్కపాలచుక్క అయినా మిగులుతుందా అని అనుమానం..."

"ఊరికే శకునపక్షిలా గోల చేయక, నోరుమూసుకు చూస్తూ కూచోవడం చాలామంచిది. పాలు పొంగుతుంటే మా అమ్మ ఇట్లా ఎన్నోసార్లు చేసింది"

పాలు పొంగడం ఎంతసేపటికీ ఆగక పోయేసరికి కిష్టాయి విసుగెత్తిపోయాడు. అదీగాక, తన అవస్థ చూసి వేణు వెధవాయి, ముసిముసి నవ్వులు తెగబలక పోస్తున్నాడు. కిష్టాయి మళ్లీ గిన్నెలో నీళ్లుపోద్దామనుకున్నాడు. కాని, గ్లాసులో ఉన్న నీళ్లు కాస్తా అయిపోయాయి.

"వేణూ, నువ్వు బావిదగ్గిరికి వెళ్లి కాసిని నీళ్లు తీసుకురా, త్వరగా రావాలి..."

"బావిదగ్గిరికి ఎందుకోయ్ ఈ భాగ్యానికి, ఇంట్లోకి వెళ్లి తెస్తాను"

"పాలకోవా పూర్తిఅయిందాకా నేను చెప్పినట్లు చెయ్యి, తెలిసిందా? మా అమ్మకనుక ఇంట్లోనుంచి నీళ్లు తీసుకురావడం చూసిందంటే నీకు, నాకు చీవాట్లు తప్పవు"

"సరే, ఏంచేస్తాం. అంతాకర్మ" వేణు నీళ్లు తీసుకురావడానికి బావి దగ్గిరికి వెళ్లాడు వెళ్లినవాడు వెంటనే తిరిగి రావచ్చు, పదినిమిషాల తర్వాత కాని తెమిలిరాలేదు. పోనీ, నీళ్లు తీసుకువచ్చాడా అంటే, అదీ లేదు. బిక్కముఖం వేసుకుని, చేతులూపుకుంటూ, ఉసురుమంటూ వచ్చాడు.

"నీళ్లు ఏవిరా? కిష్టాయి ఆత్రంగా ప్రశ్నించాడు.

"నీళ్లు బావిలో ఉన్నాయి"

"వెధవ వేళాకోళాలు ఆవనోయ్, ఇంతకీ గ్లాసుఏదీ?"

"గ్లాసు..." వేణుమధ్యలో ఆగిపోయాడు.

"ఊఁ, గ్లాసుకేమొచ్చిందిరా?"

"గ్లాసు పగిలిపోయింది"

"ఏమిటీ, గ్లాసుపగిలిపోయిందా? ఇవాళ మా అమ్మ చేత చీవాట్లు తప్పవు. 'ప్చ్' బాల్చీతో అయినా నీళ్లు తీసుకురాలేక పోయావా?"

"బాల్చీ బావిలోఉంది"

కాయకష్టం

"ఇవాళ నా గుండె మొత్తం 1,03,000 సార్లు కొట్టుకుంది. నా రక్తం 1,68,000 మైళ్ళు ప్రవహించింది. 23,000 సార్లు ఉఛ్ఛ్వాస నిశ్వాసాలు జరిపాను. తద్వారా మొత్తం 468 ఘనపుటడుగులగాలిని పీల్చుకున్నాను. 4800 మాటలను ఉచ్చరించాను. అందు చేత చాలా అలసిపోయాను."

—బాబ్ హోప్

"బాల్చీ బావిలో ఉండట మేమిటిరా?"

"బావిలో పడింది"

"అదీ, అట్లా చెప్పు. నువ్వే బాల్చీకూడా బావిలోపడేశా వన్నమాట"

"ఊఁ..."

"ఏడవలేక పోయావు. బాల్చీ కనపడకపోతే మా అమ్మ మనఇద్దరి పని పట్టిస్తుంది. ఇప్పుడేం చేద్దామంటావు?"

వేణు ఏమీ జవాబివ్వలేదు.

"పోని, చెంబుతోఅయినా నీళ్లు తెస్తాను, తాడు ఎక్కడఉందిరా?"

"నా దగ్గిరలేదు"

"ఎక్కడ ఉందంటావు?"

"గాంట్లోనే..."

"దేంట్లోరా. కాస్త అర్థమయ్యేట్లు అఘోరించు"

"బావిలో..."

"చచ్చాం పో, బాల్చీతో బాటు తాడుకూడా బావిలో పడేశావన్నమాట"

"ఊఁ..."

★ పాకప్రవీణులు ★

"అయితే, మనకి ఇక పాలకోవ్వా లేదు; పాడూ లేదు. మనం యిట్లా తెల్లముఖాలు వేసుకు కూచుంటే పాలు కాస్తా పొంగిపోతున్నాయి." కిష్టాయి పాలగిన్నె దించేసి, స్టౌవ్ తగ్గించాడు.

"ఇప్పుడు నీళ్లు ఎట్లా వస్తాయి? పోనీ, ఓపని చేస్తేనో..."

"ఏమిటి?"

"నాగదిలో పాత నులక వుందిగా. దాన్ని చెంబుకి కట్టి నీళ్లుతోడుదాం, ఏమంటావు?"

"అట్లాగే చేద్దాం."

కిష్టాయి తన గదిలోంచి పాత నులక తెచ్చి, దాంతో ఓ అతుకుల చేంతాడు తయారుచేశాడు. కాని, ఆ నులక పాతది కావడంవల్ల, మాటిమాటికి తెగిపోవడం ప్రారంభించింది. ఓపదినిమిషాలు తంటాలు పడినమీదట, ఉన్నదాంట్లో గట్టి నులక ఏరి చెంబుకి కట్టి నీళ్లు తీసుకురావడానికిగాను ఇద్దరు మిత్రులు బావిదగ్గిరికి బయల్దేరారు.

"ఈతాడు తెగిపోకుండా నిలుస్తుందని నాకు ఏమాత్రం నమ్మకం లేదు." వేణు నెమ్మదిగా అన్నాడు.

కిష్టాయి జవాబు ఇవ్వకుండా చెంబుని బావిలోకి తిన్నగా విడిచిపెట్టాడు. చెంబులో నీళ్ళు నిండిన తర్వాత మెల్లగా బయటికి లాగడం ప్రారంభించాడు. కొంత దూరం వచ్చినతర్వాత కిష్టాయి తాడు తెగిపోతుందేమోననే భయం పట్టుకుంది. తోడటం ఆపివేసి, వేణుతో అన్నాడు:

"తాడు తెగిపోతుందేమోనని నాకు భయంగా ఉంది, ఇప్పుడేం చేద్దామంటావు?

వేణు బావిలోకి చూస్తూ అన్నాడు: మనం ఇప్పుడు చాలా నెమ్మదిగా లాగాలి. చాలా నెమ్మదిగా..."

కిష్టాయి అతి జాగ్రత్తగా చెంబుని లాగాడు. కాని, కొంచెం దూరం వచ్చిన తర్వాత చెంబ కాస్తా చెప్పకుండా దభీమని బావిలో పడిపోయింది.

"ఏమిటి, తాడు తెగిపోయిందా? వేణు అన్నాడు.

"ఊఁ, ఇప్పుడేంచేద్దామంటావు?"

"ఇంకోచెంబు తెస్తేసరి. తరువాత గాలం తెచ్చి వీటి అన్నింటినీ తీరిగ్గా బయటికి తీసుకోవచ్చు."

"సరేలే, నువ్వు చెప్పేది ఇంకా బావుంది. ఈచెంబు బావిలో పడినందుకే మా అమ్మ ఏమంటుందోనని నేను ఏడుస్తుంటే, మళ్లీ ఇంకోచెంబు తీసుకురమ్మని సలహా ఇస్తుంటివి..."

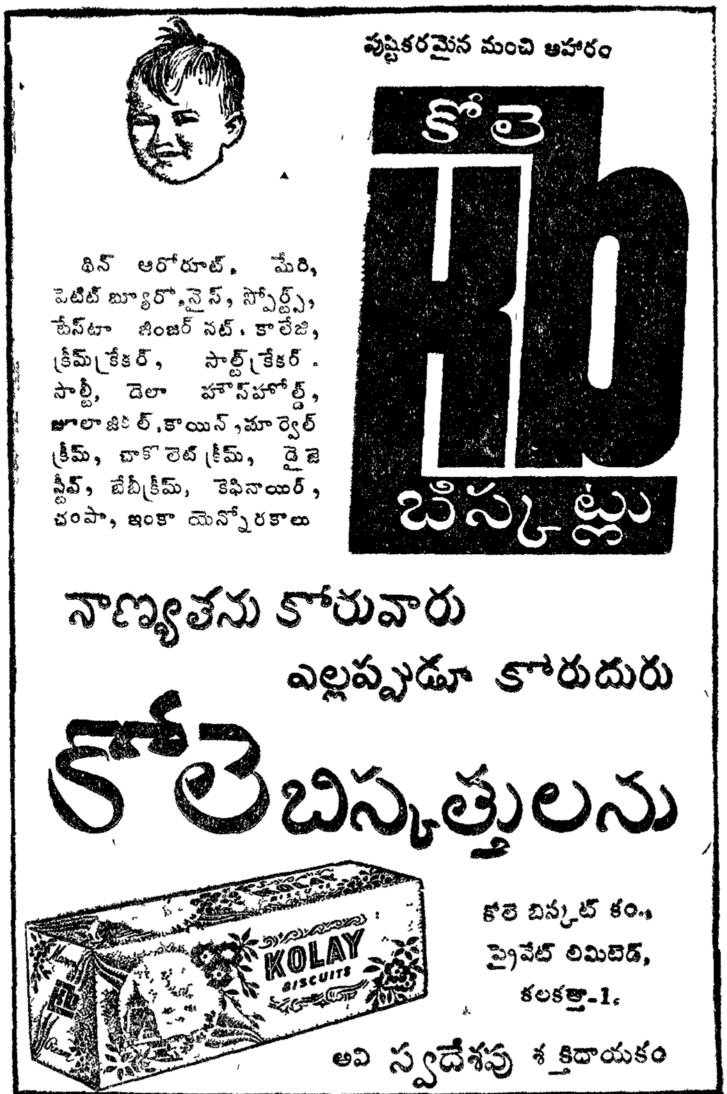

మెజారిటీ ఓటు

పిచ్చాసుపత్రి చూడబోయిన ఒక పెద్దమనిషి, అక్కడ హఠాత్తుగా తన మిత్రుణ్ణి చూచి విస్తుబోయాడు.

"నీకు పిచ్చేమిటోయ్. ఎవరేనా నవ్విపోతారు" అన్నాడు.

"అదే నేనూ అనేది. లోకానికి పిచ్చెక్కిందని నేను చెప్పాను. వాళ్ళంతా నాకే పిచ్చెక్కిందన్నారు."

"తరవాత ?"

"ఏముంది. మెజారిటీ ఓటు నాకు వ్యతిరేకంగా పడింది."

"నాకుతోచింది చెప్పాను. తరువాత నీ ఇష్టం"

"అదికాదురా, ఓవేళ మరో చెంబు తెచ్చినా మనదగ్గిర తాడు లేదుగా"

"లేకపోతే, నేను మా ఇంటికి వెళ్ళి నీళ్ళు తెస్తాను" వేణుఅన్నాడు.

ఇద్దరు మిత్రులు తిరిగి గదిలోకి వెళ్ళారు. ఆ దృశ్యం చూసేసరికి వాళ్ల గుండె ఆగినంత పనిఅయింది. తెల్లపిల్లి చల్లగా పాలు తాగుతున్నది. కిష్టాయి, వేణుని చూడగానే అమాంతం కిటికీలోంచి దూకి బయటికి పారిపోయింది.

"ఇంకా గిన్నెలో పాలు తాగలేదు లే! గ్లాసులో ఉన్నవి మాత్రమే ఖాళీచేసింది"

"ఇంకొంచెంసేపు ఉన్నట్లయితే ఈ పాలుకూడా మనకి దక్కేవి కావు, అదృష్టవంతులం."

కిష్టాయి ఓ క్షణంసేపు తర్వాత అన్నాడు. "మన ఇద్దరం ఈ పంచదార వేసుకుని చెరి కాసినిపాలు తాగుదాం. రేపు మా అమ్మని అడిగి హాయిగా పాలకోవా చేయించు కుందాం. ఏమంటావు?"

వేణు అవునన్నట్లుగా తల త్రిప్పాడు.

ఇద్దరు మిత్రులు పాలుతాగే ప్రయత్నంలో పడ్డారు. ★

భయంకర పరిశోధన

(19వ పేజీ తరువాయి)

చివరికి....చివరికి ఓ చీపురుపుల్ల సంపాయించాడు. ఆ చీపురుపుల్లతో...భూమిలో పడ్డ అడుగుల్ని జాగ్రత్తగా కొలిచి, రెండు ముక్కలూ జేబులో వుంచుకున్నాడు.

మళ్ళా యథాప్రకారంగా వచ్చి, సందు మలుపులో చాటుననుంచున్నాడు.

ఇంతలో-'దొంగ...దొంగ...' అన్న అరుపులు వినిపించేయి! చుట్టు ప్రక్కల వాళ్లంతా లేచినట్టుంది.

దొంగలిద్దరూ పరిగెత్తడం మొదలెట్టారు. వేణూ వాళ్లిని పట్టుకోవాలని అనుకున్నాడు- కానీ, ధైర్యం చాలిందికాదు! అయినా దొంగలే దొరికితే, పరిశోధనఏముంది?

'దొంగా...పట్టుకో' అన్న అరుపులు దగ్గరకొచ్చేసేయి-వేణూ దొంగలు ఎటు వెళ్లారో చూద్దామని, చాటునుంచి పరిగెత్తాడు!

చాటునుంచి పరిగెత్తిన వేణు మీద, గుంపుగా జనం పడ్డారు. దొంగలు నిర్భయంగా పారిపోయారు! 'కొట్టండ్రా...కొట్టండి!' అని-వేణూని చితకకొట్టేరు అంతా!...వాళ్లకి మాత్రం తెలుసా అయన దొంగకాదనీ-డిటెక్టివ్ వేణూ అని!

'తాడు తీసుకురండి!...స్థంభానికి కట్టేద్దాం!!" అన్నాడు ఒకడు. వేణూ, తాను దొంగకాదని చెప్పాలని అనుకున్నాడు కానీ, నోటంట మాటరాలేదు.

"వెధవ...అవతారం...ఎలా ఉందో చూడండి!" అన్నారెవరో!

"మొన్న రాత్రికూడా వీడేనండీ...వస్తా!" అన్నాడొకాయన.

'తెప్పరిల్లి' తనకథంతా చెప్పాడు వేణూ! చీపురుపుల్లనీ, సిగిరెట్టు ముక్కనీ ..ఋజూగా చూపించాడు! అంతా ఫక్కున నవ్వేరు!

"దొంగలొస్తే చీపురుపుల్లతో అడుగులు కొలవడం ఏఁవిటి? దొంగా అని కేకలేస్తే చాలావున్నాగా!" అన్నారొకరు. వేణూ సిగ్గుతో తల దించుకున్నాడు. బాధగా మూలిగేడు! నిజంగా ఇది చాలా భయంకర పరిశోధన !! ★